

Ændringsforslag Nr. 42 til § 28 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

§ 28, saaledes ændret, og §§ 29—30 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 44 og 46 til § 31 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag udenfor Betænkningen til § 31 af R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds) vedtoges enstemmigt med 80 Stemmer.

§ 31, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 47 til § 32 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

§ 32, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 48 til § 33 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

§ 33, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 50 af Mindretallet under Nr. 7 forkastedes med 47 Stemmer mod 28.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Brugen af Kirkerne af 15. Maj 1903.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1766 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 151).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Moltesen): Paa dette sene Tidspunkt af Dagen skal jeg slette al Lyrik, som der kunde være Anledning til at indlede denne Forhandling med, og kun henholde mig til, at Udvalget fra første Færd har været enig om at udtale sin Glæde over dette Lovforslag. Der er af Udvalget kun stillet een sproglig Ændring, foruden at man ønsker i første Linie efter „Sognepræst“ at indføre „eller en residerende Kapellan“. Det er altsaa Mening, at en residerende Kapellan skal have samme Ret, som Sognepræsten har. Ærede Medlemmer ville se, at ogsaa dette Lovforslags Behandling i Udvalget har lidt under, at vi have maattet skynde os saa meget, idet nemlig Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2 skulde have været sammenarbejdede.

Et Mindretal har stillet et Forslag om, at den sidste Instans skal være Kultusministeren. Jeg skal ikke komme nøjere ind paa dette Ændringsforslag. Vi have nemlig været saa ømme overfor dette lille Forslag fra Flertallets Side, at vi ikke have villet lægge det mindste i Vejen for dets mulige videre Gang, og vi have derfor ikke turdet være med til at stille noget Ændringsforslag til Realiteten. Man kunde sige som saa, at naar Kultusministeren og ikke de enkelte Biskopper blev den endelige Instans, vilde der blive større Ensartethed over det hele. Det betvivler jeg dog, thi Kultusministrene skifte hyppigt, hyppigere end Biskopperne, ja maaske hyppigere end alle vore 7 Biskopper tilsammen. Men Flertallets Standpunkt har været, at det ikke vilde lægge den mindste Sten i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse, og derfor have vi ønsket at blive staaende ved det, som det foreligger.

Borgbjerg: I Modsætning til den ærede Ordfører (Moltesen) vil jeg anbefale Ændringsforslagene Nr. 3, 4 og 5. Der kan næppe være Tale om, i alt Fald ikke paa nærværende Stadium, at disse Ændringsforslags Vedtagelse skulde kunne lægge Sagen Hindringer i Vejen. Det vilde i hvert Fald være tidsnok, naar vi saa det, at tage under Overvejelse, hvorvidt man vilde frafalde dem. Der er sagt, at det er saa umaadeligt frisindet af Danmarks 7 Biskopper, at de have givet dette Lov-